
**DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE
CONSTANȚA**

Bd. Tomis nr.51, tel/ fax 70.80.83, e-mail
contestatii@finante-ct.ro

SERVICIUL SOLUȚIONARE CONTESTAȚII

DECIZIA nr.42/18.03.2005

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. CONSTANTA SA
înregistrată la D.G.F.P.Constanța sub nr.....

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de S.A.F. - Activitatea de Control Fiscal Constanța prin adresa nr...../.....2005, înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr...../.....2005, cu privire la contestația formulată de **S.C. CONSTANTA SA**, cu sediul în Medgidia, Str....., nr.....

Obiectul contestației îl constituie măsura dispusă prin Raportul de inspecție fiscală încheiat de organele de control fiscal din cadrul SAF - Activitatea de Control Fiscal Constanța în data de2005, comunicat petentei cu adresa nr...../.....2005, cu privire la impozitul pe profit și obligațiile fiscale accesorii aferente.

Suma contestată este de lei și este compusă din:

- impozit pe profit lei;
- dobânzi lei;
- penalități lei.

Contestația este semnată de reprezentantul legal al societății, conform art. 175 lit.e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicat și a fost depusă în termenul prevăzut la art.176 (1) din același act normativ.

Constatându-se ca în speță sunt întrunite și celelalte condiții de procedură, prevăzute la art.175 Titlul IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicat, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța are competența să soluționeze pe fond cauza și să pronunțe soluția legală.

I. Prin contestația înregistrată la SAF - Activitatea de Control Fiscal Constanța sub nr...../.....2005, S.C. CONSTANTA SA solicită admiterea contestației și anularea parțială a raportului

de inspecție fiscală din data de2005, comunicat în data de2005 cu adresa nr....., cu privire la suma de lei, reprezentând impozit profit, dobânzi și penalități de întârziere, cap.II, lit.b.

În contestație petenta susține că măsura dispusă de organele de control, în ceea ce privește suma contestată, este neîntemeiată legal, invocând următoarele argumente:

- în anul 2002, societatea a încasat venituri în valută din activitatea de lohn pentru care a calculat cota redusă de impozit pe profit de 6%, aferentă ponderii acestor venituri în volumul total al veniturilor obținute;
- potrivit prevederilor pct.9 din Legea nr.189/2000 de modificare a ordonanței privind impozitul pe profit, coroborate cu prevederile OMFP nr.1784/2002, pct.68 și ale art.2 din Legea nr.414/2002, suma aferentă reducerii cotei de impozit pe profit de la 25% la 6%, se repartizează la finele anului ca sursă proprie de finanțare;
- conform bilanțului contabil încheiat la data de 31.12.2002, înregistrat la organul fiscal teritorial sub nr...../31.03.2003, profitul contabil în sumă de mii lei, a fost repartizat astfel: mii lei pentru acoperirea pierderii din anul precedent, iar suma de mii lei profit nerepartizat.

Astfel, în suma de mii lei înregistrată în contul 107, actual 117 se regăsește și suma de lei reprezentând facilitatea fiscală aferentă cotei reduse de impozit pe profit, aceasta nefiind utilizată în nici un mod.

Repartizarea sumei aferente cotei reduse de impozit pe profit pe surse proprii de finanțare presupunea înregistrarea acesteia în contul 106, aspect ce presupune ca elementele de bilanț, respectiv capitaluri proprii să includă și această sumă. Faptul că a fost omisă înregistrarea acestei sume în contul 106, conduce la hotărârea luată de societate de a nu repartiza profitul realizat, situație în care acesta se regăsește în componența capitalurilor proprii.

În opinia sa petenta consideră că interpretarea dată de legiuitor este ca facilitatea fiscală de natura cotei reduse de impozit să se regăsească în capitalurile proprii ale societății și să rămână în componența acestora. În situația în care profitul a rămas nerepartizat, petenta consideră că a îndeplinit obligația de a menține în capitaluri proprii suma de lei și prin urmare esența fenomenului economic a fost respectată întocmai cu voința legiuitorului.

Pentru considerentele expuse și având în vedere motivele de drept invocate în susținerea contestației, petenta solicită admiterea contestației și exonerarea de la plată a sumei de lei, stabilită eronat de către organele fiscale.

II. Organele de control fiscal din cadrul SAF - Activitatea de control fiscal au procedat la efectuarea unei verificări de

fond la S.C. CONSTANTA S.A., care a cuprins perioada tr.IV 2000 - tr.III 2004. Rezultatul verificării a fost consemnat în Raportul de inspecție fiscală din data2005.

Referitor la aspectul contestat de petentă, organele de control au constatat următoarele:

Cap.II, lit.b

În perioada ianuarie - decembrie 2002 societatea a obținut venituri în valută din activitatea de lohn, fapt pentru care pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii acestor venituri în volumul total al veniturilor a calculat o cotă de impozit pe profit de 6%. Conform prevederilor pct.9 din Legea nr.189/2000 pentru modificarea Ordonanței nr.70/1994, coroborat cu prevederile O.M.F.P nr.1784/2002 pct.68 și ale art.2, alin.4 din Legea nr.414/2002, *"suma aferentă reducerii cotei de impozit pe profit de la 25% la 6% se repartizează la sfârșitul anului ca sursă proprie de finanțare, în limita profitului rămas după înregistrarea cheltuielii cu impozitul pe profit."*

Organul de control a constatat că în bilanțul contabil încheiat la data de 31.12.2002 și înregistrat la organul fiscal teritorial sub nr...../31.03.2003, profitul contabil în sumă de mii lei a fost repartizat astfel:

- acoperire pierdere an precedent mii lei
- profit nerepartizat mii lei

Pentru faptul că societatea nu a repartizat la surse proprii de finanțare suma aferentă reducerii de impozit pe profit, organul de control a procedat la recalcularea impozitului pe profit datorat de societate prin aplicarea cotei de 25%, rezultând o diferență de plată în sumă de lei. Pentru neachitarea la termen a obligației fiscale, organul de control a calculat dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile petentei în raport de constatările organelor de control, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile în speță, se rețin următoarele:

In fapt, în anul 2002 S.C. CONSTANTA S.A. a încasat venituri în valută din exportul realizat în Lohn, situație în care a calculat o cotă de impozit pe profit de 6% pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii acestor venituri în volumul total al veniturilor realizate.

În urma verificării, organele de control au constatat că societatea nu a respectat dispozițiile legale în vigoare cu privire la repartizarea sumei reprezentând diferența dintre cota redusă de 6% și cota de 25% de impozit pe profit, în sensul că aceasta nu a fost repartizată în contul de surse proprii de finanțare.

Cu privire la aspectul contestat, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

În anul 2002, pentru sumele încasate în valută aferente exportului realizat în Lohn, a calculat impozit pe profit în cotă de 6% pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii acestor venituri în total venituri realizate, conform prevederilor legale în materie.

Cuantumul sumei aferente diferenței de impozit dintre cota de 6% și 25% este de lei.

La finele anului 2002, conform datelor înscrise în bilanțul contabil înregistrat la organul fiscal sub nr...../31.03.2003, societatea înregistrează un profit contabil în sumă de mii lei, care a fost repartizat pe următoarele destinații:

- acoperire pierdere an precedent mii lei
- profit nerepartizat mii lei

În drept, prevederile pct.9 din Legea nr.189/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență nr.217/1999, pentru modificarea și completarea O.G. nr.70/1994, privind impozitul pe profit și ale art.2 alin.4 din Legea nr.414/2002, privind impozitul pe profit, precizează:

„Contribuabilii care au încasat printr-un cont bancar din România venituri în valută din exportul bunurilor realizate din activitatea proprie, direct sau prin contract de comision precum și din prestările de servicii, plătesc o cotă de impozit de 6% pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii acestor venituri în volumul total al veniturilor. Suma aferentă reducerii cotei de impozit de la 25% se repartizează la sfârșitul anului ca sursă proprie de finanțare în limita profitului rămas după înregistrarea cheltuielii cu impozitul pe profit.”

De asemenea, prevederile de la pct.30 și ale pct.68. din O.M.F.P. nr.1784/2002, pentru aprobarea precizărilor privind unele măsuri referitoare la închiderea exercițiului financiar pentru anul 2002, precizează că:

"Sumele reprezentând facilitățile fiscale conform prevederilor O.G. nr.70/1994 privind impozitul pe profit, republicată cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale Legii nr.414/2002, se repartizează la rezerve, efectuându-se articolul contabil,

129 = 1068/analitic distinct [...] "

În speță, se reține că suma de lei reprezentând diferența de impozit pe profit dintre cota de 6% și 25%, aferentă anului 2002, a fost repartizată la finele anului 2002 în contul "107" - rezultat reportat (actual contul 117), așa cum rezultă din bilanțul contabil (Cod 50, rd.15), înregistrat la organul fiscal teritorial sub nr...../31.03.2003.

În contextul dispozițiilor legale mai sus menționate, suma reprezentând facilitatea fiscală trebuia repartizată la finele anului 2002 la surse proprii de finanțare, respectiv în creditul contului 1068. Conform documentelor anexate la dosarul cauzei se reține că suma reprezentând diferența de impozit pe profit se

regăsește în creditul contului "107- *Rezultat reportat*", actualul cont "117".

Constituirea rezervelor de natura surselor proprii de finanțare este cerută în situația de față în mod expres de un act normativ, respectiv dispozițiile pct.9 din Legea nr.189/2001 privind impozitul pe profit și ale art.2 alin.4 din Legea nr.414/2002 și au drept scop asigurarea unei măsuri suplimentare de protecție împotriva efectelor pierderilor, pentru societate.

Faptul că această sumă se regăsește în contul de rezultat reportat, respectiv în capitalurile proprii așa cum susține petenta, demonstrează faptul că profitul înregistrat la închiderea exercitiului financiar nu a fost efectiv distribuit pe destinații precise ci a rămas la dispoziția societății, urmând ca acționarii să hotărască repartizarea acestuia.

Actele normative prin care s-au acordat facilitățile fiscale stipulează doar modul de repartizare al acestora, fără să precizeze dacă nerespectarea acestora conduce la aplicarea de sancțiuni și care ar fi acestea în situația de față.

Astfel, măsura dispusă de organul de control cu privire la recalcularea impozitului pe profit și stabilirea obligației de plată suplimentare în cuantum de lei, apare ca neîntemeiată legal. Acest aspect rezultă și din conținutul raportului de inspecție fiscală întrucât organul de control nu a indicat actul normativ în temeiul căruia a stabilit această măsură, fapt invocat și de către petentă în susținerea contestației.

Pe cale de consecință, stabilirea obligației de plată suplimentare de către organele de control nu a avut temei legal, condiții în care urmează a se admite cererea formulată de petentă pentru suma de lei.

Referitor la obligațiile de plată fiscale accesorii constând în dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei se rețin următoarele:

Stabilirea de obligații fiscale de natura dobânzilor și a penalităților de întârziere este o măsură accesorie care are la bază o obligație de plată principală.

In speță, potrivit motivațiilor expuse anterior, organul de soluționare a constatat că petenta nu datorează debitul, respectiv baza de calcul asupra căreia s-au calculat accesoriile contestate.

Pe cale de consecință, potrivit principiului accesoriul urmează principalul, contestația formulată de petentă pentru debitul reprezentând dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei urmează a se admite.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art.178, alin.1, art.179 și art.185, alin.1 din Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G. nr.92/2003, republicată, se

DECIDE:

Admiterea contestației formulate de SC SA pentru
suma de, reprezentând:

- impozit pe profit suplimentar lei;
- dobânzi lei;
- penalități lei.

DIRECTOR EXECUTIV,
VASILICA MIHAI

G.D./5ex
18.03.2005